

MR.

Oss, 23 Dec. 1919.

Beste Michiel en Gatsche,

Me dunkt, ik mag U wel feliciteeren. Ge doet zulke groote dingen ineens, dat men er van zou schrikken. Niet dat ik er zoo hard van geschrokken ben, ik wist, dat Ge sinds lang een plekje zocht, waar Ge heen zoudt kunnen trekken, als de kinderen groter worden en ook een plaatsje vragen om te wonen. Dat is nu wel niet zoo ver en Ge hadt dus nog kunnen wachten, maar men moet van den anderen kant ook de gunstige gelegenheid waarnemen. En deze gelegenheid was wel heel gunstig. Ik kan me daarom voorstellen, dat Ge meendet er op in te moeten gaan. Het is wel een heele bom geld, maar de prijzen zijn hoog. Als Ge koopen wildet, was het duidelijk, dat het tot dien prijs ongeveer moest loopen. Er moet echter rekening mee gehouden worden, dat de prijzen abnormaal hoog zijn en het te verwachten is, dat ze na eenigen tijd terugloopen. Dat zal nu misschien zoo heel hard niet gaan en de een ziet daarin wat donkerder dan de ander, maar ernstige stemmen waarschuwen toch. Ik stuurde van middag een stuk van de Gelderlander aan Vader en Moeder, dat Ge toch eens even lezen moet. Ik hoor dan ook met veel genoegen, dat het in uw bedoeling ligt, de plaats van Burgwerd te verkoopen. Anders zoudt Ge de plaatsen te zwaar moeten belasten en dat kon eens gevaarlijk worden. Daar zult Ge nu ook een mooien prijs voor maken en dan weegt het weer zoo'n beetje tegen elkaar op. Enfin, ziet maar, het is U beiden wel vertrouwd en ik laat het graag aan U over. Alleen meende ik even te moeten waarschuwen voor te zware belasting. Het is intusschen nog tijd, voor ik U op den anderen hoek van Ugoklooster zal hebben te zoeken. Ik kom eerst nog wel eens in het oude nestje. Ik dank U nog voor uw Sinterklaas. De postwissel is in goede orde ontvangen, al was ik wat traag in het antwoorden. Mijn dank ook nog voor den brief met de berichten, hoe het met U en de boerderij gaat. De kalveren zullen intusschen wel weer met enkele vermeerderd zijn. Ik hoop, dat het goed boert. Het was geen best begin, dat twee stamboekkoeien het er zoo slecht afbrachten, maar we zullen maar hopen, dat anderen dat schadepostje weer goed maken. Wat Jan betreft, ja, dat gaat er natuurlijk om voor de invaliditeitswet. Het is, zooals men het opvat. Ik zou er niet te veel drukte van maken, als men er op staat, dat hij wordt verzekerd, het is toch een kwestie van korten tijd, dat hij vrij mag worden gehouden. Zooals het nu staat, zou U het zeker winnen bij

moeilijkheden, maar het is tenslotte natuurlijk uw bedoeling hem in het boerenwerk als een geregelde vaste kracht te gebruiken om door hem een andere kracht te kunnen missen.' En dan valt hij in de termen.' Nu kan hij in uw stand desnoods beschouwd worden als nog zoo'n beetje vrijwilliger die af en toe, als het uitkomt, werk doet.' Bij Zr. Maria te Coudewater ben ik sinds mijn laatsten brief niet meer geweest. Met Nieuwjaar of kort daarna zal ik haar een Zalig Nieuwjaar wenschen, ik schrijf U dan weer over haar.' Ik hoop, de eerste dagen van het nieuwe jaar ook eens naar Megen te kunnen komen.' Ik had dat al lang moeten doen, maar de tijd ontbrak. De afrekening over Zr. Maria zal ik later wel eens sturen.' Ik zal intusschen doen zoals U schrijft en haar beschouwen als mijn Zusje.' Wat de kwitantie van it Roomsk Frysk Boun betreft, dat is met U gegaan als met die van Vader en Moeder.' Ik heb dat toen opgegeven als U wenschte, Gatsche laten vervallen en U laten noteeren voor f 2,50. Heeft U toch niet opnieuw betaald. Heeft Waltje U nog teruggeschreven op uw pakje. Mij niet, doch ik had er ook geen brief bij gedaan. Dat Ge Willibrorda f 50 stuurdet, had ze mij geschreven en in de courant heb ik gezien, dat Ge de Weenske kindertjes ook met f 15 bedacht hebt. Och, ja, weldoen baart zegen. Daar zult Ge nooit spijt van hebben.' Het verheugt me bijzonder, dat Jan en teresia het goed maken en Jan zich al aardig weet te helpen in de boerderij. Dat hij geen verder onderwijs geniet, spijt me eigenlijk wel een beetje. Het is tegenwoordig haast onontbeerlijk, dat de jongens wat meer leeren en dat zal er met den tijd niet minder op worden. Als Ge geen idee of gelegenheid hebt, hem een school te doen bezoeken, zou hij ook in een schriftelijken cursus veel kunnen bijhouden. Dat kan hij lichter waarnemen. Zoo hard hebt Ge hem in het werk niet direct nodig. Het is feitelijk alleen, dat hij het werk leert meer dan dat hij U moet helpen. Nu Teresia thuis is, moeten ze samen maar eens goed vacantie houden. Teresia zal zich in Harlingen wel goed hebben gehouden. Beiden mijn hartelijkste groeten en vooral Teresia een plezierige vacantie. Als ze teruggaat, laat ze dan Moeder Donata de groeten van mij doen. Nu, dag, tot later weer eens. Volgende week schrijf ik weer, zoo ook al niet aan U afzonderlijk dan toch aan Vader en Moeder en dan hoort Ge het wel. Zalig Kerstfeest ook aan wikje, joannes en de vrouw en Heltje. in Chr. uw

P. Titus.

Ik stuur den brief maar La Dylakker anders moet ik de post ojs kerstmis ver laten loopen en dat heb ik liever niet.